

בס"ד טו' שבט ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 17:04
צאת השבת - 17:55
רבנו תם - 18:31
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 853
@ השבת טו' בשבת - ראש השנה לאילנות.
יש להרבות באכילת פירות שנשתבחה בהם הארץ.
@ לא אומרים "צדקתך" במנחה של שבת.
@ להקדשת העלון ולכל ברכה, התקשרו 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

מפטירין: "ותשר זבורה" (שופטים ה')
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרה

פרשת בשלח

שבת ע"ג יורה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלשיני הפרשה:
← לאחר היציאה ממצרים, הולכים משה במדבר. המצרים רודפים אחרי בני ישראל ומשיגים אותם על שפת ים סוף.
← **קריעת ים סוף**, בני ישראל עברו בשלום בתוך הים ביבשה, והמצרים טבעו בים.
← **"אז ישיר משה"**, שירת הים, שיר הודיה לה'. קורות בני ישראל בדרכם מים סוף עד להר סיני.
← פרשת המן והשלו, שיעורים בביטחון בקב"ה.
← נס המים מהסלע, ומלחמת עמלק.
יזקה משה את מצבות יוסף (י"ג י"ט)

ההודיע עוקמתו של משה שכל ישראל עוסקים בנייה ומשה עוסק במצוות עצמות יוסף. (מכילתא)
זאת היתה הכוונה, שאם יבוא מי בזמן מן הזמנים להתאונן על הכסף והזהב שלקחו ישראל בביות מצרים, יראו לו את ארונו של יוסף אשר הציל את מצרים מרעב, והעשיר את המדינה בכסף ובהב, ולאחר מכן שיעבדו המצרים ועינו את אחיו ובניו, **ולכן בדין לקחו את אשר לקחו.** (סגולת ישראל)
"והתען להם מרים שיריה לה' כי גאה גאה" (ט"ו ר"א) מהו הלשון **"ותען"**, הלא ענייה משמעותה אמירה המתייחסת ומשיבה לאמירה אחרת. אם כן יותר היה ראוי לכתוב כאן "ותאמר". אלא, כיון שקול באשה ערוה (ברכות כ"ד) לא יכלו הנשים לשיר. לכן: ותען להם מרים, **לאנשים**, "שירו לה' כי גאה גאה" כלומר, אתם ראוי לכם לשיר, אבל הנשים רק תנגנה בתופים.

סגולה לפרנסה = פרשת המן
מסביר משה על המן (שמות ט"ז): "הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה". ובעקבות בקשת משה מהעם ללקט "איש כפי אִקְלוֹ" מעידה תורה (שם פס' י"ז): "ויעשו כן בני ישראל, וילקטו המרבה והממעט". מסביר רש"י: "יש שלקטו הרבה, ויש שלקטו מעט, וכשבאו לביתם ומדדו בעומר איש איש מה שלקטו, ומצאו שהמרבה ללקוט לא העדיף על עומר לגולגולת אשר באהלו, והממעט ללקוט לא מצא חסר מעומר לגולגולת, וזהו נס גדול שנעשה בו".
"מרבה"=247. "ממעט"=169. ההפרש= 78.
"לחם"=78. נס גדול נעשה בלחם שירד להם משמים. כאשר רואים בני ישראל את הלחם שירד להם מהשמים הם אומרים (שמות ט"ז ט"ו): **"מן הוא"**, ומסבירה התורה **"כי לא ידעו מה הוא"**.
"והעומר, עשירית האיפה הוא". מכפלת אותיות המילה **"האיפה"** 5x80x10x1x5 = 20,000. עשירית מזה, עשירית האיפה, שווה 2,000. מכפלת אותיות המילה **"מן"** 50x40 שווה גם 2,000.

"כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך". (ט"ו, כ"ו)
על ברכה זו מובא בגמרא בסנהדרין (קא, א) "אמר ליה רבי אבא לרבה בר מרי: כתיב "כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך". וכי מאחר שלא שם מחלה, רפואה למה נצרכה?
אמר רבי יוחנן... אם תשמע (בקול ד') לא אשים (מחלה) ואם לא תשמע אשים. ואף על פי כן **גם אם לא תשמע ארפאך "כי אני ה' רופאך"**.

פינת הניבים והפתגמים
תשובה נצחת = תשובה משכנעת שלא נתן לערער עליה.
דוגמה: לאחר שהנער עמד בהצלחה במבחן בתנ"ך ורצה לנהג ברכב החדש, השיב לו אביו תשובה נצחת: **"לאחר שנסדר נושא הבטוח תוכל לנהג בלוגינה ותיק, כמגדר בחק"**.
מקור: תשובה נצחת השיבו עורב לנת, אמר לו: רבך שונאני, ואתה שונאתני! [סנהדרין קח ב]. (ניבונכו)

לע"נ הצנועה והענוה **אשתו ז"ל**
בת חלוה ויהודה ז"ל
השבוע יטי' שבט פקידת שנתה
יהי רצון שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

הסירו מכשל מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"טו' בשבט - הפילה לאתרוג נאה"

טוב להתפלל בטו' בשבט על אתרוג נאה, שהרי אמרו חכמים שאז מתחיל השרף לעלות באילנות. בכך, זמן הגוף להתפלל על האתרוג של סוכות הבא כשמתחילה לעלות חיות מחודשת בעץ. יניקת העץ מן האדמה, שורשיו בה, ופירותיו מתחדשים בו - בהתאמה לסוגו, בהשקיה והזנה לפי עניינו. האדם יונק מעומק נשמתו, שהיא הופעה, גוון של נשמת ישראל, חלק אלוה-ממעל ונשמתו מתגלה באופיו הייחודי, בתכונותיו היסודיות. ה"בני יששכר" מלמדנו כמה כללים חשובים בענייני גידולו, התפתחותו וחינוכו. קודם כל, שימת הלב לחינוך, להשפעה, להתגדלות - צריכה להיות מההתחלה. רק מתחיל השרף לעלות באילנות, בתוכיותם, עוד טרם ליבלו - וכבר יתפלל על אתרוג נאה, על הפרי המוגמר בהדר שלמותו. ובמקביל - שימת הלב אל החינוך, אל האוירה, מההתחלה. ולאן דוקא החינוך המילולי. כל שלב בהתגדלות - לפי מה שמתאים לו. עצם החוסם והיחס הנעים, המעודד. שלילת השפעות מזיקות, מזעזעות. אוירה נוחה, פתיחות ואמון. אח"כ ההרגלים הטובים - "סור מרע ועשה טוב".

"בניד בשתילי זתים" - חינוך

חינוך נכון לטו' בשבט

קיימת הקבלה בין עבודת הנטיעה והטיפול בצומח לבין העבודה החינוכית. כשם שמערכת הטיפול באילן דורשת מבט לטווח רחוק, באותה מידה ובכפל כפליים, אמורים דברים אלו בנוגע למערכות החינוך. אל לו למחנך לצפות לתוצאות מידיות. עליו להשקיע כוחות ומאמצים תוך אמונה עמוקה שיש שכל לפעולתו וכל מאמץ בתחום זה עתיד להניב פרי בעתיד.

דברים שהם נכונים בתחום הצומח, נכונים גם במישור האנושי. גם בתחום הגופני אדם זקוק לתזונה מתאימה, לשמירה ולמעקב צמוד כדי שיתפתח, וחלילה לא יחלה או יזקק. על אחת כמה וכמה שהדברים נכונים במישור הרוחני. זהו סוד החינוך בו שמה היהדות דגש כה רב. האדם, כעץ השדה, לא יוכל להפיק פירות טובים באם לא יושג ולא יטופל כראוי.

שתילים רכים זקוקים, לפחות בשלבי התפתחותם הראשונים, לתמיכה, למוט תומך שיכוון את גדילתם. אם תחסר לנטיעה הרכה תמיכה מתאימה, היא עלולה להתפתח בכיוון בלתי רצוי. כך גם האדם! הוריו ומוריו חייבים לשמש לו כמעטות.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לנשים
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קריאה נרמזת

הציבור מתבקש לסייע במצוות הכבדת כליה שעומדת להיכנס לחופה בעוד כחודש ואין ידה משגת אפילו הוצאות לעריכת החתונה. בהסכמת הרח"ג דוד אבוחצירא שליט"א הציבור מתבקש לתרום ובשכר מצווה נעלה זו תזכו לבריאות, הצלחה ופרנסה. פרטים: 052-7685071, 050-3201985

מרכה והצלה

לפנחס ודורית ישראלי על כל הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

כל הישועות והברכות

ל"אליעזר כהן הי"ו שתום לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדו, לרפואתו והצלחתו ולכל משפחתו שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ושלווה, נחת ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות. ולהבדיל לעיני לאה בת אסתר ז"ל

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

מרכה והצלה

ל"אליעזר כהן הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ופרנסה טובה וירונו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה והצלחה לחתן בר המצווה ליאל-ניסים

שבת שלום זמבורד

רפואה שלימה והחלמה מהירה :

<p>שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריי רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו</p>	<p>אברהם-יגל בן דעות הי"ו ניסים דויד בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת רבקה בת שרה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת סיגלית סמדר בת דינה מנב"ת נעימה שלומזדה בת מרים מנב"ת דליה נסימי בת גורגיה מנב"ת</p>	<p>אמיל גרינברג בן דינה ז"ל משה גמזו בן שרה ז"ל רוזה אייל בת שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל</p>
---	---	--

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

מרכזי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות ומנהגי ט”ו בשבט

א. יום ט”ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות, ואסור להתענות ביום ט”ו בשבט, כמו כן אין אומרים תחנונים ונפילת אפים בט”ו בשבט.

ב. יש נוהגים לעשות למוד בליל ט”ו בשבט שלומדים משניות או זוהר שמדברים מעניין הפירות ואחר כך מברכים על הפירות. ומ”מ יש ללמוד ”בהבנה” ככל האפשר, ובפרט יש ללמוד בהלכות השייכות לדיני ט”ו בשבט בענייני עורלה ותרומות ומעשרות.

ג. נוהגים להרבות באכילת מיני פירות של אילנות בליל ט”ו בשבט, להראות בזה שהוא ראש השנה לאילנות, ולברך עליהם ברכות הראויות להם.

ד. לכתחילה אין להביא הפירות לאחר ברכת המזון, כדי להרוויח ברכה אחרונה, שיש מקפידים על זה משום גורם ברכה שאינה צריכה, וראוי לחוש לדבריהם, ורק אם טעו והניחום לאחר ברכת המזון על ידי שכחה וכיוצא, מותר להביאם ויברך לפנייהם ולאחריהם כהלכה ובשבט מותר.

בשנה שחל ט”ו בשבט בשבת, יש נוהגים להביא הפירות לברך עליהם מיד לאחר הקידוש, קודם נטילת ידים של הסעודה. ויש לפקפק על מנהג זה, כי ישנה מחלוקת בפוסקים אם צריך לברך אחריהם ברכה אחרונה, או נפטרים בברכת המזון שלאחר הסעודה. ועל כל פנים אם הביאום קודם סעודה ואכלו מהם כשיעור, לא יברכו ברכה אחרונה. [ילקוט יוסף מועדים עמוד רמט].

ה. פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל הם שבעה מינים ופירות שבעת המינים, קודמים לברכה לכל שאר מיני פירות העץ, ואפילו חביב עליו מין פרי אחר, יש להקדים את פירות שבעת המינים, וכל הקודם בפסוק בשבעת המינים עצמם, קודם לברכה, ותמרים קודמים כי התמרים ”שניי” לארץ אחרון שבפסוק, והגפן ”שלישי” לארץ הראשון.

ו. יש אומרים שהיין קודם לתמרים, כיון שהיין דבר חשוב הוא שקובע ברכה לעצמו בברכת ”בורא פרי הגפן” ויש חולקים ואומרים שאין קדימה ליין על תמרים אלא התמרים קודמים ליין, וכן המנהג, ולכל הדעות מעשה קדרה דהיינו תבשיל מחמשת מיני דגן קודמים ליין.

ז. ברכת המוציא קודמת לכל דבר, ולאחר מכן ברכת ”בורא מיני מזונות”, ופת חטים קודם לפת שעורים, ואחריהם זית, ואחריו תמרים, ואחר כך ענבים, תאנים, רימונים ואחריהם שאר מיני פירות העץ, וברכה אחת שמברך ”בורא פרי העץ” פוטרת כל מיני העץ שלפניו, ואפילו אינם לפניו אם יש בדעתו עליהם וכיוון לפוטרים, יצא ואין צריך לחזור ולברך.

ח. הנוהגים לאכול בט”ו בשבט אתרוג מרוקח בסוכר, אין להם לברך עליו ברכת שהחינו, מפני שכבר בירכו שהחינו ביו”ט הראשון של סוכות בנטילת הלולב, ובוה נפטר האתרוג גם מברכת שהחינו של האכילה.

ט. יש להיזהר מאכילת פירות שמצוי בהם תולעים שלא לברך עליהם אלא עד שיפתחם ויבדקם היטב ויפתחם דוקא לפני הברכה ולא לאחר הברכה, שלא ישהה בין הברכה לאכילה, ועוד סיבה שיתכן שהפרי התליע וברכתו תהיה לבטלה ולכן יבדוק לפני הברכה, וכן יש להיזהר כשפוחת הפרי לראות אם יש בו תולעים, יחזור ויסתום אותו אם אפשר כדי שהפרי יראה שלם בשעת הברכה.

י. עיקר השגת האדם אל רוח הקודש תלויה ע”י כוונתו וזהירותו בכל ברכות הנהנין, וע”י הברכות שעליהם הנאמרות בכוונה הוא מסיר מהם את הקליפות ומזכך את החומר שלו ונעשה זך ומוכן לקבל קדושה.

הידעת? סיפור מההפטרה

שבת שירה בשלח: מפטירין שופטים פרק ה'
בפרשתנו אנחנו נפגשים בנס גלוי של קריעת ים סוף. נס אשר העם הנבחר עם ישראל עובר בתוך הים ביבשה, ”והמים להם חומה מימינם ומשמאלם”. העם אשר יצא מארץ מצרים לאחר 210 שנות גלות ו - 86 שנות עבדות בפרך לפרעה מלך מצרים. בתקופה זו ראו עם ישראל את 10 המכות שנתן ה' למצרים, ניסים גלויים שבזכותם יצאו ממצרים. אבל זה לא הסוף, צריך עוד דבר חשוב להוציא את מצרים מעם ישראל, וזה הגיע בים סוף כשראו את המצרים ואת פרעה הרשע טובעים בים, ”ויורא ישראל את מצרים מת על שפת הים”, ומעל הכל ראו את ה', ”וייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו”, ואז פתחו משה ובני ישראל בשירה שיצאה מהלב ובלי תאום (שזה עוד נס בפני עצמו) לכבוד הקב"ה על כל הניסים שעשה ה' להם במצרים ובים סוף. עיקרה של השירה תהילה לה' על נסי ים סוף, לאחר מכן מתוארים תוצאותיו של המאורע, כשהשיא הוא כיבוש הארץ, הקמת בית המקדש, והמלכת ה' למלך. ”יתבאמו ותטעמו בהר נחלתך (ארץ ישראל) מכוון לשבתך... מקדש ה' כוננו יחד”. גם מרים הנביאה אחות אהרן ובנות ישראל יצאו בשירה בתופים ובמחולות לכבוד הקב"ה.

בהפטרה: דבורה הנביאה וברק בן אבינעם מודים לה' ע”י שירה, על הנס הגלוי שעשה ה' לעם ישראל לאחר שהביסו את סיסרא שר צבא יבין מלך כנען. עם ישראל אשר עשו הרע בעיני ה', ”וימכרם ה' ביד יבין מלך כנען... ויצעקו בני ישראל אל ה'...”

פרוש: כשראו את סיסרא ותשע מאות רכב ברזל לוחץ עליהם והם לא יכולים להילחם התפללו לה' שילחם להם כמו בים סוף ”ה' ילחם לכם ואתם תחרישון”. והנס נעשה ע”י פעולה ומעשה של נחשון שקפץ לים ואחר כך נבקע הים ”ויעברו בתוך הים ביבשה”.

כך גם כאן בהפטרה: בתחילה התנדבו נדיבים מהעם להילחם בסיסרא כמו ששרה דבורה על זבולון ”עם חרף נפשו למות” כך נעשה להם נס גלוי ע”י יעל אשת חבר הקיני שהרגה את סיסרא ביתד ומחצה רקתו, וכאן התחילה המפלה של כנען. בפרשה נאמר: ”ויקם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותיו וינהגו בכבדות” ובהפטרה: ”ויקם ה' את סיסרא ואת כל הרכב”. על מצרים נאמר: ”לא נשאר בהם עד אחד” ועל סיסרא נאמר: ”ויפול כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד”. הים כיסה את מצרים, נחל קישון גרף את סיסרא וחילו.

נשים תופסות מקום נכבד הן בגאולת מצרים והן בניצחון על סיסרא ובע”ה בזכות נשים צדקניות ניגאל. (בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

התמימות שהחזירה בתשובה

בפרהסייה יש דעות רבות שמתירים זאת לפיכך יש צדק בתביעה והיה עלי לקוט ב"שב ואל תעשה" ולא להזיק. הם פסקו כי עלי ללכת לתורם ולנסות לפייסו ולתקן את הנזק שעשיתי ואם לא אצליח אצטרך לשלם סכום מינימום של 1000 דולר מחצית מהנזק שגרמתי. חזרתי הביתה שפוף כולי וסיפרתי לרעייתי את שפסקו חברי ביה"ד. היא קבעה: "אנחנו נוסעים לתורם". נסענו לביתו והוא זיהה אותי מיד: "אתה הבחור שלא רצה לקבל ממני כסף" אמר.

"באתי לומר לך שטעייתי, מסתבר שמותר לקבל כסף גם ממי שמחלל שבת ובגלל שפסקתי הלכה בלי רשות נגרם נזק רב לכולל, אז באתי להתנצל בפניך..." "אני מאוד שמח שחזרת בך, מאוד נעלבתי מדבריך, כעת רווח לי לשמוע שהוכשרת..."

התחלתי לבכות... "הכל בסדר?" שאל האיש. "לא, הכל לא בסדר" אמרה רעייתי "באנו לכאן כי חייבו אותנו לשלם 1000 דולר על הנזק שגרמנו ובאנו לתקן את הנזק. אני יודעת שבעלי לא שלם עם עצמו, איך אתה יכול לשמוח כשאתה מחלל שבת? אבא שלך מסתכל עליך בשמיים, אתה חושב שיש לו נחת? אנחנו לא רוצים את הכסף שלך, בוא נלך מכאן, הקב"ה כבר ישלם לנו כסף להחזיר לכולל. גם אם אצטרך לנקות רחובות ובלבד שלא נשתתף בכסף הכרוך בחילול שבת..." התחלנו ללכת. "חכו רגע, ואם אתחיל לשמור שבת, תסכימו לקבל תרומה?". "ודאי מה השאלה".

לאחר מספר ימים דפק על דלת ביתי מנהל הכולל כולו נרגש הוא הוציא מעטפה וקרא את המכתב "בזכות המתירים שלכם החלטתי לשמור שבת. אני תורם לכם סך 5000 דולר להנצחה מכובדת לאבי ומוסיף המחאה באותו סכום לתורם שהגיע אלי... אשמח להמשיך את תרומותי הקבועות של אבי..." סיים המנהל לקרוא והושיט לי את ההמחאה ואמר: "אני מצטער... מסתבר שדווקא בתמימותך יש כח הרבה יותר מכל התחכום שלנו, אבקש שתמשיך לעבוד אצלנו, אתה תביא ברכה". ("קרבונו", סיפורים מהחיים)

"פוליטיקה" על שפת ים סוף

לאחר שיצאו בני ישראל ממצרים, הם מוקפים מכל עבר במדבר, בים באויבים. מובא במדרש, שבשעה קשה זו התפלגו היהודים לארבע קבוצות. נכנה אותן: הלוחמים, הדיפלומטים, המשלימים והמיואשים. **הלוחמים אמרו:** אמנם המצרים חזקים, אך עלינו להלחם בהם ולמות מות גיבורים. או חירות - או מוות! **הדיפלומטים הצהירו:** עלינו להרים קול ולעורר את דעת הקהל העולמית. לפנות אל מצפון האומות ולהפעיל את כל הצינורות הדיפלומטיים להניא את המצרים מלבצע את זממם.

המשלימים ביקשו: כיוון שהם חזקים מאיתנו, עלינו להכנע להם, לשוב למצרים ולהשתעבד שוב תחת ידם. **המתייאשים החליטו** שאין תקווה ומוטב להעדיף את המוות על פני נפילה בידי האויב שיפעיל עליהם עינויים קשים ממוות. המסקנה היתה: ניפול לים. כולם התאספו סביב משה, מנהיג העם. כל קבוצה ניסתה לשכנע את משה בצדקת דרכה. משה ענה להם: **"התייצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום** (אל תפלו ליאוש), **כי כאשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם** (לכן, אין דרך חזרה למצרים). **ה' ילחם לכם** (אין צורך בנשק ובלוחמה אישית), **ואתם תחישונו**" (אין צורך במחאות דיפלומטיות).

חיפשתי תוספת הכנסה ולכן ניגשתי למנהל הכולל של בבקשת עזרה, וכך התמנתי לגובה כספים של הכולל או במילים אחרות לגובה צדקה. קיבלתי רשימת כתובות שאליהם היה עלי לגשת ולהציג את פעילות הכולל כדי שירימו תרומה עבורי.

הכתובת הראשונה הייתה של תורם שנפטר לאחרונה ואני נדרשתי להציע למשפחתו הנצחה מכובדת בכולל תמורת 1000 דולר. הגעתי לבית, אלמנתו של הנפטר פתחה את הדלת ואמרה כי את ענייני הכספים מנהל בנה הבכור שאמור להגיע בעוד מספר דקות והוא ישמח לתרום לעילוי נשמת אביו. היא סיפרה לי כי בנה מנהל שנים את עסקי המשפחה ומצליח מאוד בעבודתו, אך כאן היא החלה לבכות, שאלתי אותה: "מדוע את בוכה?", היא השיבה: "אני בוכה על זה שהוא נטש את הדת ומחלל שבת, אני רוצה שתתפלל עליו שיתחיל לשמור שבת".

היא עודנה מדברת והגיע איש בן 45 שנראה מכובד מאוד, הוא התייחס אלי באדיבות ושאל לבקשתי. אמרתי לו שאני צריך לחשוב מעט והוא הביט בי במבט מוזר, כלא מבין על מה אני צריך לחשוב. החלטתי לרמוז לו בעדינות: "ייסלח לי אדוני, אבל איני בטוח שאני יכול לקבל ממש כסף". הוא נעץ בי עיניים גדולות ושאל: "מדוע?" "אני מעדיף שלא לומר, כי הדבר עשוי להעליב את כבודו". "כבר העלבת" השיב. "אומר לך למה, בשיחה מוקדמת עם אמך נודע לי שהינך מחלל שבת ויש לי בעיה לקבל תרומה ממישהו שהוא מחלל שבת". מיד כשסיימתי לומר את דברי נבהלתי כי האיש מולי היה גברתן וחששתי מתגובתו. הוא התבונן בי ואמר: "אני לא מבין, כולם לוקחים ממני כסף". "הם ודאי לא יודעים שאתה מחלל שבת" אמרתי. "ודאי שהם יודעים, אתה רוצה לומר לי שתוותר על 2000 דולר בגלל שאני מחלל שבת?"

אזרתי אומץ ואמרתי: "זה בדיוק מה שאני רוצה להגיד". הוא הביט בי במבט כעוס ואמר: "תראה, אתה בא לבית שלי ומעליב אותי, אבל אני לא כועס עליך כי אתה אדם אמיתי, אבל תדע שאני מאוד גנוע". "אני מצטער אדוני, באמת שלא התכוונתי לפגוע רק אמרתי את מה שלמדתי, נפרדנו ויצאתי. לא הלכתי לכתובת הבאה אלא חזרתי לכולל וסיפרתי למנהל מה קרה, כששמע מה אירע הוא כעס ואמר: "אתה מזיק בידים, המשפחה הזו תרמה לי מידי חודש, כעת ציפיתי לתרומה הגונה ואתה העלבת אותי וזאת מלבד הנזק הישיר שגרמת לשנים ארוכות, אני מזמין אותך לדין תורה". יצאתי ממשרדו מושפל. כשהגעתי הביתה סיפרתי לאשתי הכל והיא אמרה: "אני הולכת כעת למנהל..."

ידעתי שעשיתי טעות, הייתי צריך לשמור זאת בליבי ולנסות ליישר את ההדורים וכאשר יגורתי בא לי, היא לא יישרה את ההדורים אלא "קימטה" אותם לגמרי... בסופו של דבר הוזמנתי לדין תורה על הנזק שעוללתי לכולל. הגעתי ביום המיועד, ראש הכולל גולל בפני חברי בית הדין את הנזק הנורא שגרמתי לכולל וכשהגיע תורי סיפרתי על המפגש עם אימו של התורם שסיפרה כי בנה מחלל שבת ואני ממש לאחרונה למדתי שאין ליהנות מכספו של מחלל שבת... חברי ביה"ד התפללו רבות בענייןי ובשלב מסוים אמרו לנו לצאת, ולאחר מכן נקראנו חזרה. הם פסקו כי אע"פ שרוב הדעות נוטות לאסור לקיחת כסף ממחללי שבת